సన్మానం

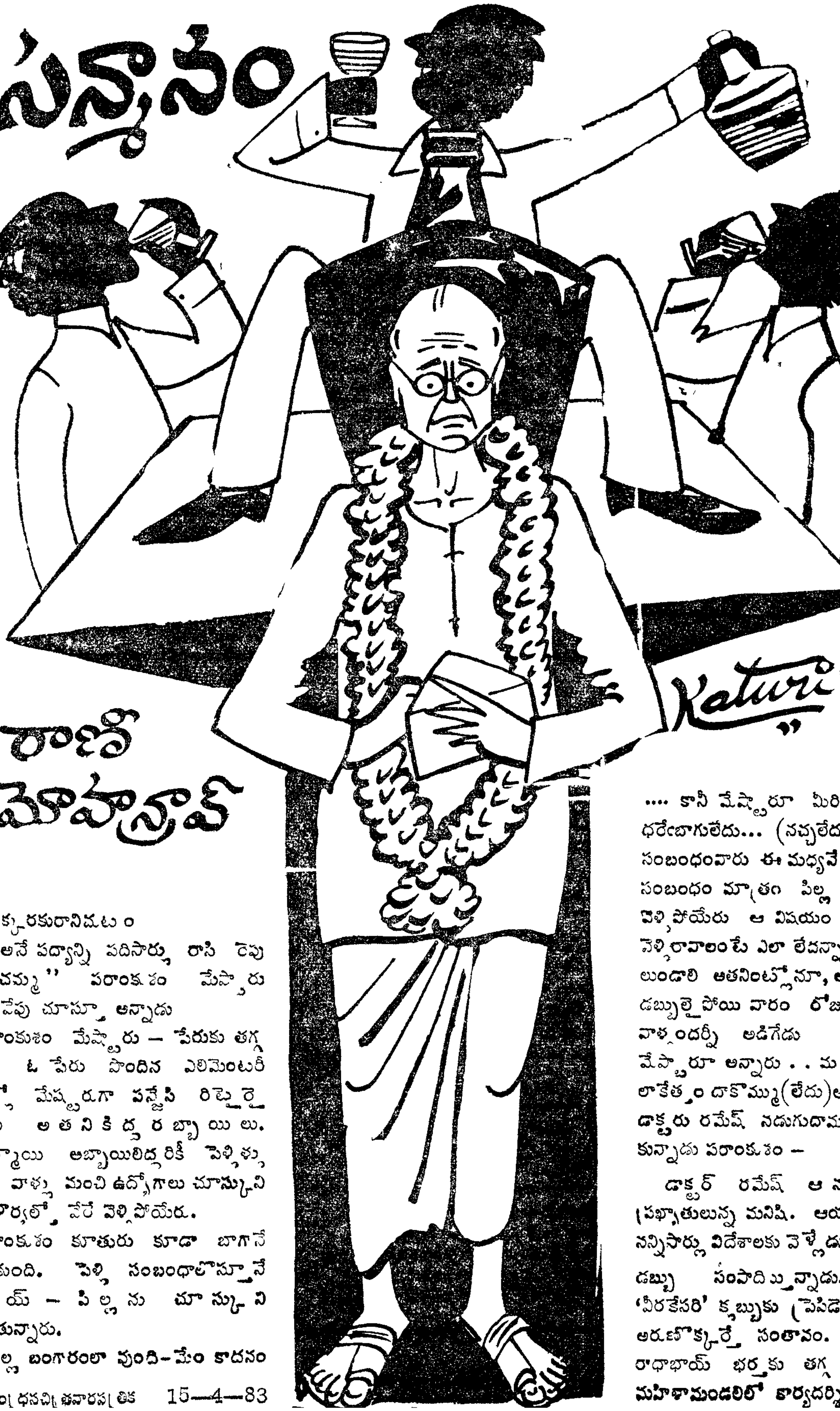

రాణీ మోహన్రావ్

"అక్కరకురానిచుట్టం
అనే పద్యాన్ని పదిసార్లు రాసి చెప్పు చూపించమ్మ" పరాంకుశం మేష్టారు అరుణ వేపు చూస్తూ అన్నాడు

పరాంకుశం మేష్టారు — పేరుకు తగ్గ మనిషి ఓ పేరు పొందిన ఎలిమెంటరీ స్కూల్లో మేష్టరుగా పన్జేసి రిటైరై పోయేరు అతనికిద్దరబ్బాయిలు. ఓ అమ్మాయి అబ్బాయిలిద్దరికీ పెళ్ళిళ్ళు చేసేరు. వాళ్ళు మంచి ఉద్యోగాలు చూసుకుని వాళ్ళ భార్యలతో వేరే వెళ్ళిపోయేరు.

పరాంకుశం కూతురు కూడా బాగానే చదువుకుంది. పెళ్ళి సంబంధాలొస్తూనే వున్నాయ్ — పిల్లను చూసుకుని వెళ్ళిపోతున్నారు.

"పిల్ల బంగారంలా వుంది-మేం కాదనం .... కానీ మేష్టారూ మీరిస్తానన్న కట్నం ధరేబాగులేదు... (నచ్చలేదు), అన్నారో సంబంధంవారు ఈ మధ్యనే 'రాచూరి వారి' సంబంధం మాత్రం పిల్ల వచ్చిందని చెప్పి వెళ్ళిపోయేరు ఆ విషయం కనుక్కురావాలి వెళ్ళిరావాలంటే ఎలా లేదన్నా పాతికరూపాయలుండాలి అతనింట్లోనూ, అతని జేబులోనూ డబ్బులైపోయి వారం రోజులైంది తెల్సిన వాళ్ళందర్నీ అడిగేడు కొందరు సారీ మేష్టారూ అన్నారు.. మరికొందరు లాకేత్రం దాకొమ్ము(లేదు)అన్నారు. ఆఖర్కి డాక్టరు రమేష్ నడుగుదామని నిశ్చయించుకున్నాడు పరాంకుశం —

డాక్టర్ రమేష్ ఆ నగరంలో పేరు ప్రఖ్యాతులున్న మనిషి. ఆయన లెక్కపెట్టేనన్నిసార్లు విదేశాలకు వెళ్ళేడు. రెండుచేతులా డబ్బు సంపాదిస్తున్నాడు. ఆయన 'వీరకేసరి' క్లబ్బుకు ప్రెసిడెంటు. ఆయనకు అరుణొక్కర్తే సంతానం. రమేష్ భార్య రాధాభాయ్ భర్తకు తగ్గ భార్య ఆమె మహిళామండలిలో కార్యదర్శి. విప్లవ దా

క్లబ్బు వ్యవహారాల్లోనూ... మీటింగుల్లోనూ బిజీగా వుంటుంది అరుణ సంరక్షణ అంతా ఆయానే చూస్తూ వుంటుంది. అరుణ కెప్పుడైనా దెబ్బతగుల్తే 'అమ్మా' అని అరవదు.. 'ఆయా' అని అరుస్తుంది.

"మేష్టారూ..."

అన్న పిలుపుతో అంతవరకూ ఆలోచన్న సముద్రంలో మునిగివున్న పరాంకుశం తేరుకుని "నువ్వింక వెళ్ళమ్మా" అన్నాడు

అరుణ పుస్తకాలు తీస్కుని వెళ్లిపోయింది.

* * *

ఎయిర్‌కండిషన్ గది

హిమాలయంలా వుంది ....

పరాంకుశం శరీరం వేడెక్కిన కుంపట్లా వుంది.

డాక్టర్ రమేష్ విదేశీ మెడికల్ జర్నల్ దీక్షగా చదువుతున్నాడు.

ఆ గదిలో నిశబ్దం నాట్యం చేస్తోంది.

"బాబు" పరాంకుశం నెమ్మదిగా పిల్చేడు.

డాక్టర్ రమేష్ దీక్షగా, చదువుతున్న జర్నల్ మూసి తలెత్తి చూసేడు

పండినజుత్తు ... తీగె కళ్ళద్దాలు ... పుపలితవంచే కృంగిపోయిన శరీరం-ఇద్దరు లాల్చీ ... నీర్కావిపంచ వెలిసి పరాంకుశం ఆకారాన్ని చూసి మొహం చిట్లించేడు డాక్టర్ రమేష్!

ఏంవిటన్నట్టుగా చూసేడు.

"నాకో పాతిక రూపాయలు కావాలిబాబు అవసరం వచ్చింది..." అడగలేక...అడగలేక అడిగేడు పరాంకుశం.

మీకేకాదు నెలాఖరు మాకూనూ . అన్నట్టుగా పరాంకుశంవేపు చూసి "సారీ మేష్టారూ! నా దగ్గరా సమయానికి లేవు" అన్నాడు డాక్టర్ రమేష్.

* * *

"ఏంవిటోయ్ - అర్జంటుగా రమ్మన్నావ్?" కుషన్ కుర్చీలో కూర్చుంటూ అన్నాడు రాజారావ్

రాజారావ్ వీరకేసరి క్లబ్బుకు సెక్రటరీ .. అంతేకాదు పేరుపొందిన పెద్ద కంట్రాక్టర్...నగరంలో చాలా భవంతులు ఆయనచేతిమీదే కట్టబడ్డాయ్ రాజారావ్ నల్లగా పొట్టిగా దిమిశాదుక్కలా వుంటాడు. ఆయనెంత వలుపో అంత నల్లధనం ఆయన్దగ్గర వుందని ఆయనంటే కిట్టనివాళ్ళు అంటూ వుంటారు.

"కారణంలేన్దే మనవాడు రమ్మనడు ఏదో విశేషం వుండే వుంటుంది..." రమేష్ వేపుచూస్తూ అన్నాడు మధుమూర్తి.

మధుమూర్తి వీరకేసరి క్లబ్బుకు ట్రెజరర్. నగరంలో పేరుపొందిన క్రిమినల్ లాయర్. మధుమూర్తి తీసుకునే కేసులన్నీ గెలుస్తాయ్ అందుకే చాలామంది ఆయన్ని! 'ఖూనీల మూర్తిగారని' ముద్దుగా పిలుస్తారు. ఆయనీ వృత్తిలో బాగానే ఆర్జించేడు. మధుమూర్తికి సాంఘికసేవా కార్యక్రమాల్లో ఆశక్తి హెచ్చు. అందుకే మధుమూర్తి ఆ కార్యక్రమాల్లో ముందంజ వేస్తూ వుంటాడు

'చెప్పవయ్యా, మహానుభావా! సస్పెన్స్‌లో ముంచక' రాజారావ్ చిరాగ్గా అన్నాడు

'చెప్తా-బ్రదర్-చిరాకుపడకు' పైపు పొగ గాల్లోకి వదులుతూ తాపీగా అన్నాడు డాక్టర్ రమేష్

మిత్రులిద్దరూ రమేష్ ఏంచెప్తాడా అని ఆత్రంగా రమేష్ వేపే చూస్తూ వున్నారు

"మనం, ప్రతీఏటా మన వీరకేసరి క్లబ్బు ద్వారా ఏదో మంచి పన్జేస్తూనే వున్నాం" చెప్పటం ఆపేడు డాక్టర్ రమేష్.

"జాను చేస్తూనే వున్నాం కాదని ఎవరన్నారు ? " కోర్టులో ముద్దాయిని క్రాస్ ఎగ్జామిన్ చేస్తున్నట్లుగా ప్రశ్నించేడు మధుమూర్తి.

"ఈసారి వో ఘనకార్యం చేద్దామని ... ఆ ఆలోచన"

"ఓయస్ ... అలాగే కానిద్దాం ... " రాజారావ్ నవ్వుతూ అన్నాడు

"మన నగరం రోజు రోజుకూ బజార్లో ధరల్లా జనంతో పెరుగుతోంది. దాన్తోపాటు మురికిప్రాంతాలు కూడా వృద్ధి పొతున్నాయ్! కాబట్టి మురికి వాడలు శుభ్రం చేద్దాం-" మధుమూర్తి అన్నాడు.

"నో.. నో ..అలాచేస్తే ఏంలాభం.. మన ఫొటోలు మాత్రం దినపత్రికల్లో అచ్చవుతాయ్!" పెదవ్విరుస్తూ అన్నాడు రాజారావ్.

"నేనో-ఐడియా చెప్పనా!" రమేష్ ఇద్దరివేపూ చూస్తూ అన్నాడు.

"చెప్పవయ్యా"

రాజారావ్ - మధుమూర్తులు ఏక కంఠంతో అన్నారు

"ఈసారి మన సంస్థ ద్వారా ఓ పండితుణ్ణి ఘనంగా సన్మానిద్దాం-అందుకు గాను మనం విరాళాలను విరివిగా సేకరించాలి! ఏవంటారు ?"

"నీ ఆలోచన దివ్యంగా వుంది! బ్రదర్" అర్చేడు రాజారావ్.

"ఇంతకీ ఎవరా పండితోత్తముడు ?" మధుమూర్తి అడిగేడు

"మనకు విద్యాదానం చేసిన పరాంకుశం మేష్టారికి మనం మన వీరకేసరి క్లబ్బు ద్వారా సన్మానిద్దాం ! ఈ విధంగా నయినా ఆయన ఋణం మనం తీర్చుకుందాం "

"నీ ఆలోచన బాగానేవుంది రమేష్! కానీ ! ఆయనకు సన్మానాలు, పొగడ్తలు గిట్టవే!?" మధుమూర్తి సందేహంగా అన్నాడు.

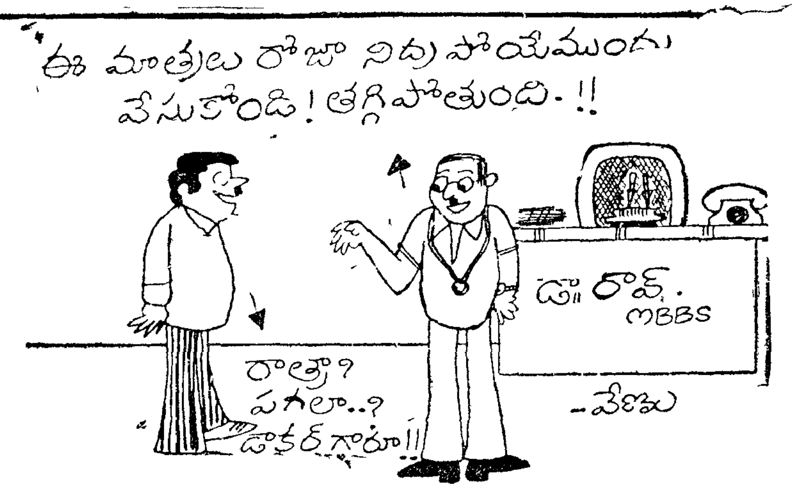

ఆ విషయం గురించి మరేం వర్రీ అవకు ... ఈ కార్యక్రమం జయప్రదం అయ్యేందుకు మీరు సహకరిస్తే చాలు ... అదే పదివేలు

"అలాగే బ్రదర్" అన్నారిద్దరూ!

* * *

"నాకీ వయస్సులో సన్మానం ఏమిటి బాబు" పరాంకుశం మేష్టారు రాజారావ్ చెప్పిందంతా విని అన్నాడు "మీరలా అనటానికి వీల్లేదుసార్ మీ దగ్గర చిన్నతనంలో ఎన్నో పాఠాలు నేర్చుకున్నాం — ఆ నాడు మీరు నేర్పిన పాఠాలు — మా జీవితంలో ఎన్నో గుణపాఠాలు నేర్పేయ్" రమేష్ భక్తిగా అన్నాడు

"అంతేకాదు మేష్టారు మేం తప్పుచేస్తే ఆనాడు మీరు పేప్బెత్తంతో మమ్మల్ని బాదేవారు - ఆ దెబ్బలు మేం లెక్కచేయ్యబట్టే (నిజ) జీవితంలో ఈనాడు ఎదురయ్యే ఎదురు దెబ్బలు తట్టుకోగల్గుతున్నాం కాబట్టి, మేష్టారూ మీరు కాదన్నా మా దృష్టిలో మీరే యోగ్యులు, పండితులు మాకు విద్యదానం చేసిన దాతలు అందుకు మేము మీ ఋణం తీర్చుకుందామని నిశ్చయించుకున్నాం మా క్లబ్ ద్వారా మిమ్మల్ని ఘనమైన పర్సుతో సన్మానిద్దామనుకున్నాం మా కోరికను మన్నించండి" రాజారావ్ నమ్రతగా అన్నాడు.

బ్రహ్మాస్త్రానికి లొంగిన ఆంజనేయునిలా రమేష్ రాజారావ్ల మాటలకు పరాంకుశం లొంగిపోయేడు

* * *

సన్మానం

క్లబ్ ఆవరణంతా రంగుదీపాలో, దేదీప్యమానంగా వుంది ముందుగుండు సామాన్లు పేల్చేరు - మేళతాళాలో - వేదమంత్రాలో పరాంకుశం మేష్టార్ని వేదిక నెక్కించారు. స్థానిక ప్రముఖులు మేష్టార్ని అతిశయోక్తులతో ఆకాశాని కెత్తేసేరు. కొందరు బృహస్పతని, మరికొందరు అభినవ వ్యాసుడని అన్నారు స్థానిక ఆర్జంటు కవులు కంద పద్యాలో, కవిత్వాలో కొనియాడారు.

తమ వీరకేసరి క్లబ్ చరిత్రను, తమ స్వంత చరిత్రను కొంతసేపు చెప్పుకుని ఆ తర్వాత పరాంకుశం మేష్టార్ని పొగడ్తల్లో మునగవెయ్యించి, ప్రజల సమక్షంలో ముఖ్య అతిధి ద్వారా పరాంకుశం మేష్టారికి పర్సు యిప్పించేడు డాక్టర్ రమేష్ కరతాళధ్వనులు మిన్నుముట్టేయ్!

పర్సు అందుకున్న పరాంకుశం కళ్ళు ఆనందంతో చెమర్చేయ్! కుర్చీలోంచి లేచి మైకు ముందుకొచ్చి నిల్చున్నాడు ఆయనకు ఎప్పుడూ మైకు ముందు మాట్లాడే అలవాటు లేదు అందుకే మైకు ఆయన మాటలను మింగలేకపోయింది.

సభలో వికవికలు

పకపకలు ..

గోల గోల...

ఒకటేగోల

ఎవరి మానాన వారు ఏవో మాట్లాడుకుంటున్నారు . .

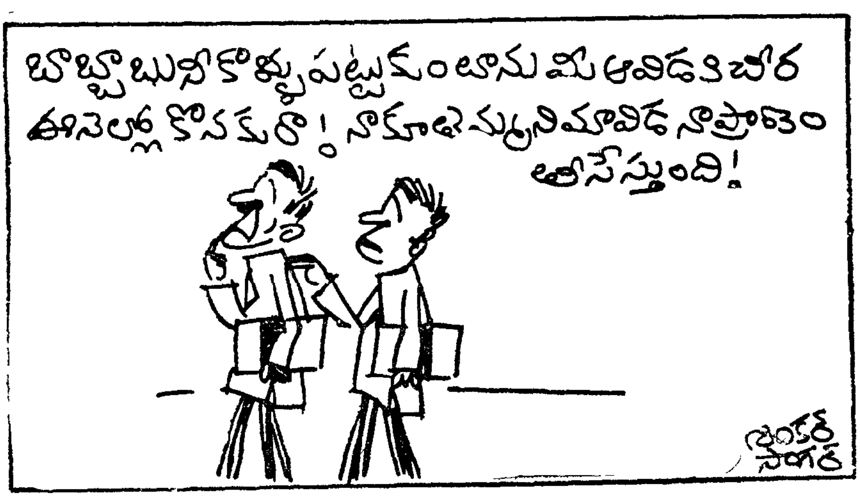

అన్నపూర్ణ పండిస్తా!

ఆకలి మంటల్ని
నా స్వేద జలంతో ఆర్పేస్తా
నిరాశా మరుభూముల్ని
నా శ్రమ నాగలితో దున్నేస్తా
ఆశల బీజాలు నాటి
అన్నపూర్ణ పండిస్తా!
నా దండల కండలతో
కొండల్ని పిండి చేస్తా.

— చక్కిలం విజయలక్ష్మి

ఏదో మాట్లాడి సగం నింపిన గోని బస్తాలా కుర్చీలో కూలబడ్డాడు పరాంకుశం

ఎవరో చేసిన వందన సమర్పణతో పరాంకుశం మేష్టారి సన్మానసభ ఘనంగా సమాప్తమైంది

* * *

ఆ రాత్రి!

డాక్టర్ రమేష్ ఇంట్లో!!

మిత్రత్రయం అంతా కల్పేరు వాళ్ళ మొహాల్లో ఆనందం తాండవిస్తోంది! పరాంకుశం మేష్టారి సన్మానం అనే నోముకు "వెట్ పార్టీ"తో ఉద్యాపన చేస్కున్నారు.

అదే రాత్రి!

పరాంకుశం మేష్టారు చారూ అన్నంతో భోజనం పూర్తిచేసేరు అందరి ముందు అందుకున్న పర్సును ఆనందంగా ఆశగా తెరిచేరు తమన్న గది తన తల గిర్రుమని తిరిగినట్టైంది ..

అందులోవున్నవి వెయ్యిరూపాయలు కావు! ఒకే పదిరూపాయల నోటు!

రాబోయే మర్నాడు జ్ఞాపకం వచ్చింది.

ఆ పదే! పదివేలు అనుకుని తృప్తిపడ్డారు మేష్టారు

ప్రజల ముందు పర్సు అందుకున్న మేష్టారికి ముఖ్య అతిధి ద్వారా యిప్పించిన డాక్టర్ రమేష్కే తెల్సు ఈ రహస్యం.

అంకితం

ప్రఖ్యాత రచయిత నా గురువు అయిన శ్రీ అంగర వెంకట కృష్ణారావుగారికి — ఈ కధ అంకితం.

— రచయిత